

عنوان مقاله:

بررسی کارایی بخش عمومی ایران در حوزه نهادی اقتصاد و سیاست با استفاده از روش تحلیل پوششی داده ها (DEA)

محل انتشار:

فصلنامه سیاست ها و تحقیقات اقتصادی، دوره 1، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

میثم طاهریان - دانشجوی دکتری اقتصاد، گروه اقتصاد، دانشکده علوم اداری و اقتصادی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

مهدی خدایرست مشهدی - دانشیار علوم اقتصادی، گروه اقتصاد، دانشکده علوم اداری و اقتصادی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

مسعود همایونی فر - دانشیار علوم اقتصادی، گروه اقتصاد، دانشکده علوم اداری و اقتصادی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

کارایی بخش عمومی بیانگر قابلیت و توانایی اداره کشور توسط مدیران و کارگزاران جامعه به نحوی است که رضایت‌مندی مردم را در پی داشته باشد. توانایی دولت‌ها در انجام وظایفشان زمینه‌ساز فراهم‌شدن نیازهای افراد جامعه است. در این مقاله کارایی بخش عمومی ایران، پس از انقلاب اسلامی طی ۴۴ سال در حوزه نهادی اقتصاد و سیاست استخراج شده است. برای این منظور؛ ثبات سیاسی، ثبات اقتصادی، توسعه سیاسی و توسعه اقتصادی به‌عنوان ستانده و نیروی انسانی، سنوات حاکمیت، درآمدهای نفتی و سایر درآمدها، به‌عنوان نهاده‌های واحد تصمیم‌گیری بخش عمومی در روش تحلیل پوششی داده‌ها مورد استفاده قرار گرفته‌اند. این مقاله جهت اثبات معنی‌داری تغییرات کارایی بخش عمومی از آزمون من‌وینتی بهره‌گیری نموده است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که کارایی بخش عمومی ایران در مقایسه با خود در مقاطعی از زمان، ثابت و در مقاطعی کاهش یافته است و به‌طور کلی فاصله معنی‌داری با مرز کارا دارد.

کلمات کلیدی:

اقتصاد، سیاست، نهاد، بخش عمومی، کارایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1664758>

